

слуга, принадлежащ към св. вселенска и апостолска Църква. Според обичая на страната през св. четиридесетница слугата взел св. дарове. Завил ги в чисто платно и ги положил в своя шкаф. След Пасха търговецът трябвало да изпрати слугата по търговски работи в Константинопол. Той тръгнал, но забравил за св. дарове, които оставил в шкафа, а ключа връчил на стопанина. Веднъж стопанинът, като отключил шкафа, намерил платното със завитите в него св. дарове. Смутил се и не знаел как да постъпи. Не се решавал да ги приеме, понеже не принадлежал към св. вселенска Църква. Оставил ги пак в шкафа, като считал, че слугата, като се завърне, ще ги приеме. Дошъл велики четвъртък, но слугата още не се бил върнал. За да не останели още една година, стопанинът решил да изгори св. дарове. Като отворил шкафа, видял, че всички св. частици прораснали на стъбла и класове... Страх и трепет го обзел, като видял новото и необикновено чудо. Взел св. дарове и, пеейки гръмко: "Господи, помилуй!", с целия си дом незабавно отишъл в храма при епископ Дионисий. Това толкова велико и странно, надвишаващо всеки ум и знание чудо видели не двама или трима, а цялото събрание, граждани и селяни, туземци и пришълци, пътуващи по суша и плаващи по море, мъже и жени, стари и млади, юноши и старци, господари и роби, богати и бедни, властни и подвластни, образовани и невежи, духовенство, девственици и подвижници, вдовци и брачни, управници и народ - всички възклицавали: "Господи, помилуй!" и всеки по своему прославял Бога. Всички благодарили на Бога за неизказаното и непостижимо знамение. Мнозина, като повярвали след чудото, се присъединили към светата вселенска и апостолска Църква.

ГЛАВА 80

ЗА ИЗВОРА В СКОПЕЛ, КОЙТО СЕ ЯВИЛ ПО МОЛИТВАТА НА АВВА ТЕОДОСИЙ

*"Прекрасният извор ни е даден
от Бога."*

ие пристигнахме в манастира на авва Теодосий в Скопел. Манастирът се възвисява на планината между прибрежна Селевкия и Рос Киликийски. Отците на този манастир ни поведоха още по-нагоре в планината, на разстояние на един полет на стрела. Там ни показаха извора и казаха: "Този обилен и прекрасен извор ни е даден от Бога. Наистина, той не е от природата, а дар Божи. Светият и велик наш отец Теодосий много пости и коленопреклонно пролива много сълзи, молейки Бога да даде за наша утеха и употреба тази вода. Порано отците черпели вода от планинския поток, но Бог, Който всякога изпълнява желанията на боящите се от Него, ни дарува благословението на тази